Heide vertelt **nummer: 116** **20 maart 2022**

Vanuit een steenbakkerijput verrijzen beelden in Dennendael!

Deze week waren we te gast bij Erik Legrand en zijn echtgenote Esther. Het koppel kwam in 2008 in Dennendael wonen. Ze kochten een te renoveren woning gelegen in de Bakkersdreef naast een kleiput van een daar vroeger gevestigde steenbakkerij. Wanneer we de zeer mooie tuin inwandelen zien we al meteen het niveauverschil, we kunnen een vijftal meter afdalen. Vervolgens komen we achteraan in de tuin, aangelegd in drie plateaus, waar het atelier van de kunstenaar zich bevindt. Erik is al heel zijn leven bezig met kunst. Zelf noemt hij zich geen kunstenaar maar een maker van beelden. Hij volgde hout- en bouwkunde in het Technicum Londenstraat in Antwerpen. Toen hij 16 jaar oud was volgde hij via avondopleiding de kunstacademie. Na zijn legerdienst ging hij aan het werk als restaurateur van hout- en schrijnwerk maar ontdekte dat dit eigenlijk niet was wat hij wilde doen. Erik begon zelf beelden te maken en regelmatig deel te nemen aan exposities. Hij woonde toen nog in Schoten. Het verhuizen van de beelden, deze terug naar huis halen om vervolgens de verkochte beelden bij de koper te bezorgen, was telkens een hele klus. Dit werk bracht mee dat ze op het idee kwamen om een open atelier te maken. Gestart in Schoten werd er al vlug uitgekeken naar iets definitiefs, dit vonden ze in Heide. Een hele klus wachtte, naast het renoveren van de aangekochte woning werd ook de tuin aangepakt. Ze maakten er werkelijk een juweeltje van, het is een lust om het te bekijken.

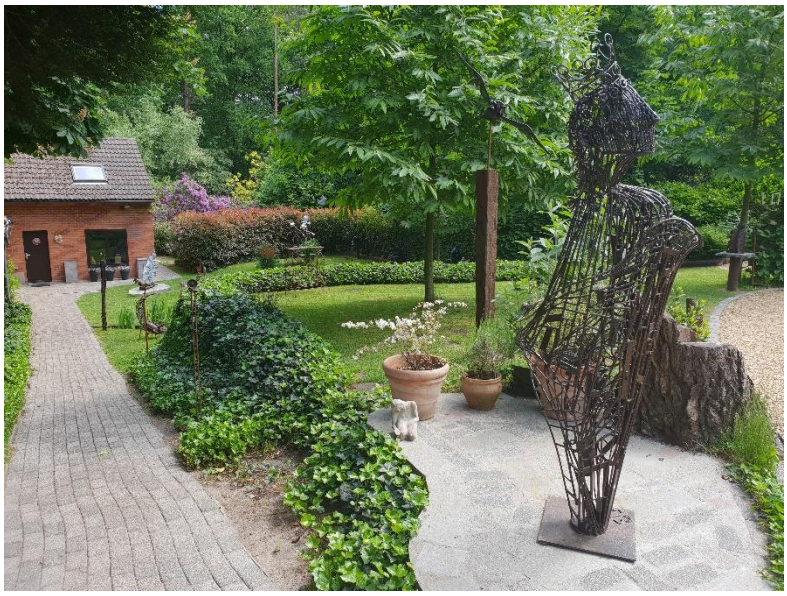

Verschillende werken worden in de tuin tentoongesteld. Erik creëert beelden in terracotta en keramiek maar maakt ook sculpturen in metaal, koper en zink. In deze sculpturen verwerkt hij ook meer dan eens oude metalen gereedschappen. Elk beeld heeft een menselijke of dierlijke uitstraling en is steeds een symbool voor emotie. Het atelier achteraan in de tuin past bijzonder mooi in het landschap, hier worden de beelden gecreëerd, gebakken en afgewerkt. Voor de kunstenaar is het belangrijk dat zijn creaties voor

iedereen betaalbaar blijven. Je kan er voor een 50 euro al wel iets moois vinden. Erik en zijn vrouw Esther vormen een team om dit alles te runnen. Esther staat in voor de administratie en de marketing zodat Erik zich met het maken van de beelden kan bezighouden. Daarnaast vraagt ook de mooie tuin met twee vijvers veel onderhoud. Het begrip "*vanuit een kleiput naar mooie beelden met klei*" is dan ook werkelijkheid geworden in deze tuin! Jaarlijks zijn er ook open-atelier dagen, dit jaar op 7-8 mei en op 14-15 mei. Meer info hierover later in "Heide vertelt".

(foto's van het kunstenaarskoppel Erik en Esther, een mooi zicht in de tuin met achteraan het atelier, één van de vele mooie creaties van Erik)

Een wijnweetje!

Een standaard wijnfles heeft een inhoud van 75 cl, wie heeft dat in vredesnaam bedacht ? Er gaan wel wat verhalen rond over die inhoud van 75 centiliter. Sommigen zeggen dat dit komt omdat dit de longinhoud is van een glasblazer. Met andere woorden, de glasblazer zou met 1 keer diep in- en uitademen de correcte fles kunnen blazen. Dat is echter quatsch want glas kan je in meerdere keren blazen, zolang het glas maar heet is. Anderen vertellen dat 75 cl de ideale inhoud is om wijn te bewaren. Ook fout, het is het magnum formaat dat ideaal is. Een magnum is 1,5l ; exact 2 gewone flessen dus. De 75 cl bewaart ook goed, maar de magnum beter. Nog grotere formaten, de Jeroboam (3l), de Methusalem (6l), … bewaren. Ook heel goed, maar hebben niet echt een voordeel ten opzichte van de magnum. De kleine flesjes (piccolo's, halfjes, …) bewaren echt noemenswaardig slecht, als je die koopt moet je die dus ook echt opdrinken en niet gaan bewaren, tenzij het om echt zoete wijn gaat. Men vertelt ook wel dat de 75 cl de ideale hoeveelheid is bij een maaltijd of het ideale transportvolume, ook hier is niets van aan.

Maar waar komt die 75cl dan wel vandaan ?

Wel van oudsher hadden de Engelsen een grote invloed in Bordeaux. Het is ook dankzij de Engelsen dat Bordeaux 'groot' geworden is. Zij waren de grootste klanten. De Engelsen gebruikten echter een ander maatsysteem, het 'imperial system' in plaats van het metriek systeem dat door de Franse revolutie werd ingevoerd. De Engelsen hadden de *'imperial gallon'*, dit is 4,54609 liter. De Engelsen voerden de wijn in vaten van 50 gallon, oftewel 225 liter, de zogenaamde Bordelaise *barrique* , oftewel het vat van Bordeaux (een vat of barrique uit de Bourgogne is 228l). Deze 225l komt exact overeen met 300 flessen van 75 cl. 6 flessen van 75 cl komen zo ook quasi overeen met 1 gallon. En dat is dan ook de reden waarom er meestal 6 of 12 flessen wijn in een doos zitten.

(met dank aan Pilip De Wit van Le Vin du Bâché, Statielei)

Op het veld bij Jan en Mieke Herreygers

Wat wij op dat ogenblik aan het oogsten waren, weet ik niet meer, maar plots kwam er een Engels bombardementsvliegtuig laag aangevlogen. Normaal vlogen ze in een konvooi van enkele honderden stuks op grote hoogte. Waarschijnlijk was dit vliegtuig geraakt door afweergeschut en zocht het een plaats, om te landen. Vlak bij, op het "klein kamp" hadden de Duitsers een bunker gebouwd met grote bakstenen. Aan een zijde was er een deuropening en aan de andere kant een raamopening, voorzien van stalen tralies. Daarboven op bevond zich een dikke betonnen plaat, met daarop een snelvuurkanon als afweergeschut. Dit bestond uit een kanonsloop, verbonden met een stoel en dit alles in metaal. Op de bodem bevonden er zich twee pedalen: een ervan diende om het geheel een volledige cirkel te draaien en de andere, om de loop van horizontale naar verticale stand

te brengen. Dit kanon kon dus snel in alle richtingen bewogen worden. Toen het vliegtuig dan ook over ons heen vloog, begon het venijnig op het vliegtuig te schieten. Vlug zocht iedereen dekking. Ene Jef liep 100 meter ver, waar een diepe gracht lag met onder de weg een betonnen riool van ± 0,5 meter doormeter. Onze lange, magere Jef paste er net in. De meesten lagen plat op de grond onder grote bomen. Zelf kleefde ik tegen een zeer dikke eikenboom. De kruin bestond uit dikke zijtakken. We hoorden de scherven van de ontplofte obussen overal rondom ons op de takken en in de bladeren op de grond neerkomen. En terwijl ik hier zo stond, kwam volgende gebeurtenis in mijn gedachten. Het ging over een vrouw van ± 30 jaar, die enkele maanden er voor op de De Keyserlei getroffen werd door een grote scherf van het afweergeschut, die haar schedel doorboorde, zij was op slag dood. Zij woonde in de Withoeflei in Kalmthout en zou "Parent"? geheten hebben. Later heb ik horen vertellen, dat dit vliegtuig in de polders van Zandvliet neergestort is en dat de piloten zich met hun parachutes hebben kunnen bevrijden. Sommige bewoners zouden twee piloten opgenomen hebben en verstopt. Zij zijn wel veilig terug in Engeland aangekomen. Terwijl ik zo aan het schrijven ben , meen ik me toch te herinneren, dat we op het ogenblik van boven genoemde feiten bossen struikerwtjes aan het uittrekken waren. We moesten deze op hopen leggen met een afstand van ± 10 meter ertussen. Zij waren bestemd voor de conservenfabriek "Picolo" in Stabroek, eigendom van de familie Van de Poel. Het vervoer werd door de fabriek zelf georganiseerd, en ik geloof dat de erwten al machinaal gepeld werden. In die bossen struikerwtjes vonden we veel mooi gevlochten nestjes van droog gras. En in enkelen vonden we pas geboren bosmuisjes, nog blind en naakt en zo…piepklein; ze leken me wel in een vingerhoed te passen. Op een andere keer moest er rogge geoogst worden. Op een open plek lag er een groot zeil (bache genaamd). Hierop kwam een deel van het afgemaaide koren terecht, om gedorst te worden. Beide Jeffen kweten zich van die taak. Zij deden dat elk met een dorsvlegel, die zij om beurten snel omhoog gooiden, om met een krachtige slag op de graanhalmen in te slaan. De wind waaide het stof weg en mooie graankorrels bleven liggen. Mijn vriend Marcel en ik wilden het ook wel eens proberen. Dat ritmische slaan leek heel simpel, maar dat viel lelijk tegen. We sloegen bijna elkaars hoofd in en zijn dus maar veiligheidshalve gestopt. Het grootste gedeelde van het afgemaaide graan werd in bussels gebonden en in schoven gezet. Daarna werd het op de kar geladen. Met een hooivork werden gelijktijdig twee bussels aangegeven. De kar was boordevol geladen en alles werd goed vast gebonden. Zo kwam alles nog diezelfde dag in de schuur terecht. Toen wij s' avonds thuis kwamen waren wij zo zwart als een neger, door het stof dat uit het koren opstoof. Een grondige schrobbeurt was niet overbodig en was bovendien bevorderlijk voor de bloedsomloop. In die oogsttijd stond de zon hele dagen stralend aan de hemel en een dag, doorgebracht zonder hoofddeksel, bezorgde me prompt een "zonneslag". Ik had 's avonds barstende hoofdpijn en hoge koorts. Ik vloog van mijn vader recht het bed in met een aspirientje. Een hele volle dag moest ik van hem in bed blijven, maar daarna kon ik met mijn broer en mijn vrienden terug het veld op. Hoera!!!

(*bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)*

Eéntje om over na te denken!

Hoe handig een GSM, smartphone of iets dergelijks is weten we allemaal. Het heeft heel wat doen wijzigen in ons leven, denk maar eens 30 jaar terug, toen dit apparaatje zijn intrede deed. Het was voor veel mensen de manier om ook buiten de woonkamer bereikbaar te zijn! Ondertussen weten wij allemaal wat we met ons huidig toestel nog allemaal kunnen, buiten het bellen of opgebeld te worden.
En de mogelijkheden zijn nog niet uitgeput, wat zal er binnen enkele jaren nog extra bijkomen! Er is echter ook een andere kant aan deze vooruitgang en dat heeft men op het hiernaast afgebeeld plaatje bijzonder goed weergegeven. We moeten dat toestelletje inderdaad eens wat meer opzij leggen, én het idee dat we dag en nacht onmiddellijk bereikbaar moeten zijn voor oproepen, berichtjes, mails, enz.. uit ons hoofd zetten. Een goede babbel is soms veel meer waard dan een uurtje GSM-men!

Gevonden in “Ons Kalmthout” van 9 mei 1936

Frankoffensief. — Elke week zal er een eerelijst afgekondigd worden der gegeven frankskens in de verschillende Zondagmissen.

1. In de 11.15 u. Mis op 308 aanwezigen : 60 fr. en een totaal van 119.50 fr.
2. In de 8 u. Mis op 291 aanwezigen : 48 fr. en een totaal van 99.60 fr.
3. In de 10 u. Mis op 217 aanwezigen : 37 fr. en een totaal van 82,60 fr.
4. In de 6,30 u. Mis op 155 aanwezigen : 24 fr. en een totaal van 48,90 fr.

N. B. — Er werden 327 st. van 25 cm., 324 st. van 10 cm. en 124 st. van 5 cm. gegeven. Als men er op aandringt toch a. u b. één franksken te geven, zijn er personen die denken « Dat is niet voor mij » - « Dat is voor mijn gebuur » en zeggen dat het juist voor hun is. We moeten blijven hameren en zagen totdat we de vijf centiemen buiten gekeerd hebben, willen we onzen intrest betalen en een gedeelte kapitaal afleggen. En dat is de reden, waarom er zóó gedurig over geinterpelleerd wordt. Steunt uw Kerk ! Helpt uw pastoor !

(zie inschrijvingsbulletijn op blz. 4)

Onder de rubriek Heide-Kapellenbosch, Parochie van den H. Jozef, verscheen toen dit artikel: Een oproep van pastoor De Preter voor het frankoffensief, om de omhaling te verhogen werd er gewezen op het te veel ontvangen van te kleine centjes tijdens de omhaling. Er wordt dan ook gevraagd aan zij die maar 5 centiemen geven dit de volgende keer te verhogen naar één franksken. Men kan ook de ontvangen bijdragen zien tijdens de verschillende missen, met het aantal aanwezigen per mis.

Bij ons werd gezegd:
Met de schaal rondgaan.
In Limburg werd gezegd:
Met de klapschotel rondgaan

(bijdrage van Paul Witters)

Heide zegt het met Heiligen wee(r)tjes (Paul Witters)

Week 12 van 21 maart tot 27 maart 2022

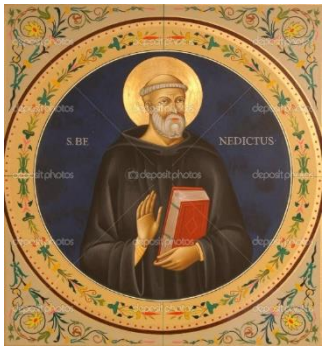

Op **21 maart** Sint-Benedictus, dit is de dag van de lentezonnewende, het begin van de lente.

Op Sint-Benooi de wind uit ’t noord, het gaat zo zes weken voort;

Zes weken lijkt lang, maar precies in die tijd van het jaar nestelt zich makkelijk een hogedrukgebied boven de Britse eilanden. Dat laat zich niet op één-twee-drie wegduwen en blijft soms enkele weken hardnekkig op die plek liggen. Rond zo’n hogedrukgebied vormen zich bij ons noordenwinden van over de Noordzee. En dat weertype kan best een

tijdlang aanhouden. In tegenstelling tot uitspraken over een heel jaar, zijn spreuken over een korte periode vaak niet eens zo ver gezocht en kunnen we er sneller op vertrouwen. De omgekeerde versie bestaat trouwens ook voor de 21ste:

Slecht weer op Sint-Benoot, dan ben je voor zes weken gekl..t.

Op **25 maart** Onze-Lieve-Vrouw-Boodschap. Met Maria's Boodschap komen retour, de zwaluwen bij de boer. De zwaluwen komen rond deze periode bij ons aan om tijdens de eerste septemberweken terug naar het zuiden te vliegen. In die tussentijd kunnen ze soms wel drie broedsels grootbrengen. Gehaaste vogeltjes dus. 25 maart is de dag van Maria's Boodschap en op 8 september is het de dag van O.L.-Vrouw Geboorte. Deze spreuk legt op beide dagen naadloos de link met zwaluwen vast:

Onze-Lieve-Vrouwe roept de zwaluwen, En stuurt ze ook weer terug.

BIN-veiligheidscafé rond cybercrime in Kapellen.

Meer en meer moeten wij ons gaan beveiligen tegen cybercriminaliteit, het aantal gevallen van inbraak in computers, stelen van identiteitsgegevens, oplichting via mails, enz… stijgt zienderogen. Terwijl het aantal inbraken in woningen daalt neemt deze vorm van criminaliteit steeds een grotere plaats in. Zowat iedereen kan er slachtoffer van worden. Toch is ook hier preventie één van de middelen om te voorkomen dat er in je computer ingebroken wordt, dat je verdachte mails opent, dat daders kunnen gaan werken met jou bankgegevens. De BINs van Kapellen en Stabroek willen hun bewoners daarbij dienstig zijn en organiseren op zaterdag 26 maart van 10u tot 18u in zaal LUX (marktplein) een veiligheidscafé dat onder andere dit thema onder de aandacht brengt. Zowel het BIN-kenniscentrum als de politie van de zone Noord zullen bezoekers te woord staan. Daarnaast vult de brandweer zone Rand, AZ Klina (reanimatie) en Child Focus het geheel aan met informatieve standen. De inkom is gratis en iedereen is welkom.

Uit de oude doos!

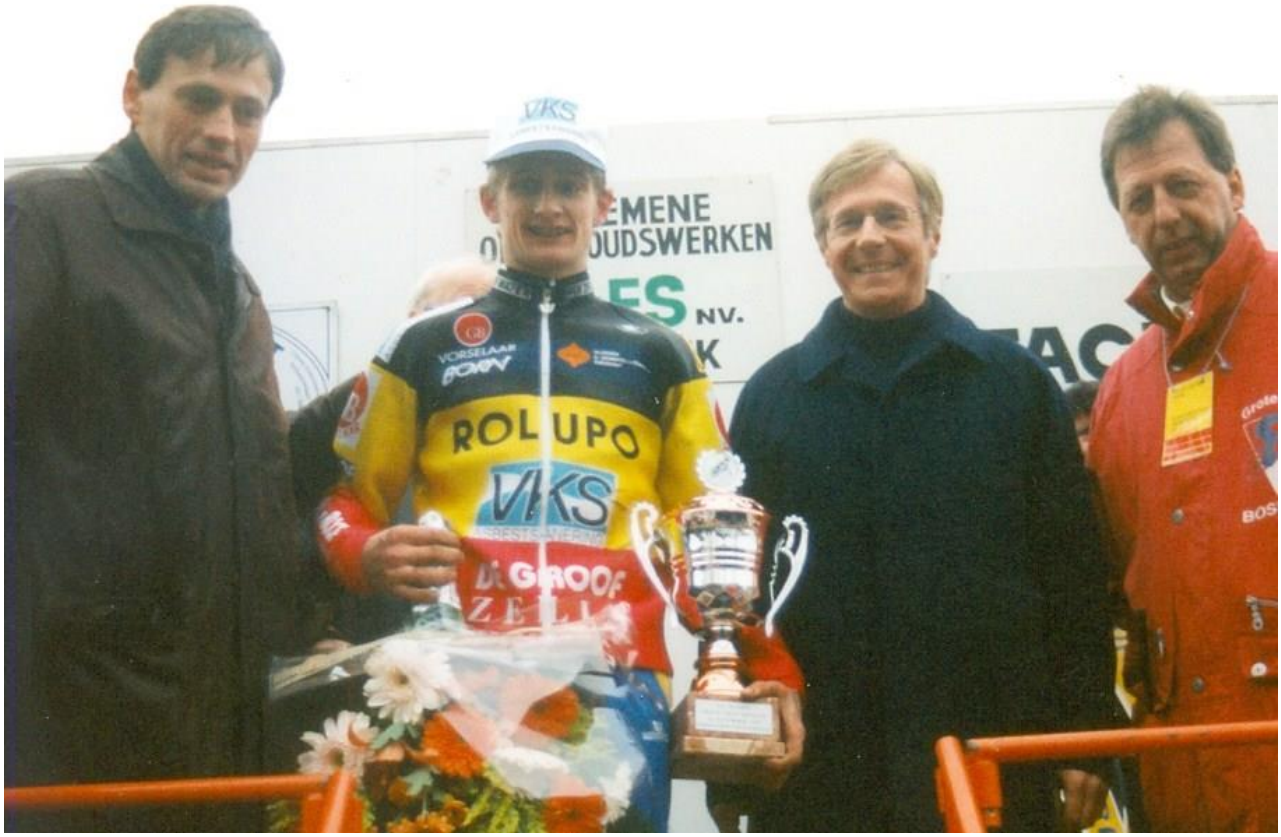

Huldiging van Bart Wellens na zijn overwinning in de "Vlaamse Industrieprijs Bosduin" in 1998 omringt door toenmalig burgemeester Dirk Erreygers, Gouverneur Camille Paulus en organisator Louis van den Buijs.

Ook Heide heet Oekraïners van harte welkom!

Weldra kunnen we ook in Heide de eerste Oekraïense medeburgers ontmoeten. De gemeente heeft

beslist om eerst Diesterweg in orde te brengen en daarna Zon en Hei. Het betreft hier het rechter gebouw dat men vroeger de 'Crèche' noemde. Het gaat dus om het kinderdagverblijf dat veel recenter en moderner is dan het grote oude schoolcomplex ernaast. Medewerksters voor de gemeente zijn Greet Buysen en Kristien Van Holderbeke. Om hen niet te overbelasten werd een speciaal emailadres geïnstalleerd: help.oekraine@kalmthout.be. Hiervan mogen de vrijwilligers gebruik maken en zich aanmelden. De opvang van de ontheemden, het omgaan met deze mensen (volwassenen en kinderen), technische hulp en het uitvoeren van allerlei werkjes zijn de hoofdbekommernissen. De eerste Oekraïners zijn deze week al gearriveerd, zij zijn opgevangen in Diesterweg en bij families in onze gemeente. De anderen worden in Kalmthout verwacht op 25 maart. Maar naast de opvang van ongeveer 60 Oekraïners door de gemeente zelf hoopt de gemeente ook te kunnen rekenen op nog enkele Kalmthoutse gezinnen die deze mensen mee kunnen opvangen. Mensen die een plek vrij hebben, en hiervoor bereidt zijn kunnen zich melden via #plekvrij. Kandidaten die zich al eerder hadden aangemeld kregen ondertussen al de nodige info tijdens een informatievergadering die de gemeente organiseerde in samenwerking met het "Agentschap Integratie en Inburgering". Ook de diensten van het OCMW zullen er mee zorg voor dragen dat dit alles op een vlotte manier kan verlopen.

Heide vertelt" is een tijdelijke uitgave, gestart als BIN-initiatief tijdens de corona-periode. Verschijnt wekelijks digitaal op zondagmorgen.
Redactie: Louis van den Buijs, Heidestatiestraat 58/bus1, 2920 Kalmthout. (0477/22.24.81).
Eerder verschenen krantjes zijn te raadplegen via de website www.binkalmthout.be